

97de Møde.

Onsdag den 10. Marts Kl. 1. ■

Formanden: Jeg har fra Tillidsraadet for Flensborg By, Tillidsmændene for 2den Zones Landdistrikter og det mellemstevige Udvalg modtaget en Henvendelse indeholdende en indtrængende Bøn om, at Rigsdagen vil søge at formaa den danske Regering til hos de allierede Magter at arbejde for Rømningen af tyske Tropper og Myndigheder i 3die Zone indtil Linien Sli—Ejder, eller, hvis denne Foranstaltning paa Grund af den korte Tid, der endnu staar til Raadighed før Afstemningen, ikke vil kunne iværksættes, at ville virke for, at den ved Bortfaldet af 3die Zones Rømning foraarsagede Indvirkning paa Afstemningen i 2den Zone tillægges den Betydning og Vægt, som en retfærdig Vurdering af Folkeafstemningen paabyder.

Trykte Eksemplarer af Henvendelsen vil blive omdelt. Foreløbig henligger Henvendelsen i Bureauet til Medlemmernes Eftersyn.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til midlertidig Lov om Vareindførsel.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 5793).

Sagen sattes til Forhandling.

Jørgen Jensen: Det foreliggende Lovforslag er jo tilsyneladende lidet omfattende. Det bestaar kun af tre Paragrafer, og i § 1, der maa anses for at være den væsentligste, tales der kun om en Bemyndigelse, som Handelsministeren under visse Omstændigheder skal kunne anvende. Det hedder i denne Paragraf, at „Handelsministeren bemyndiges til med Tilslutning af det i Afviklingsloven af 11. April 1919 omhandlede Rigsdagsudvalg at fastsætte Regler for, hvorvidt Indførsel af Varer her til Landet og Varers Indklarening skal gøres afhængig af, at der fremlægges Bevis for, at Varernes Betaling er

tilladt af det under 15. December 1919 nedsatte Raad“, det vil altsaa sige Valutaraadet. Men i Virkeligheden er Forslaget af en saa omfattende Karakter, at man selv i dette Land, hvor man dog ikke er ukendt med Indgreb, aldrig har staaet overfor noget, der i sine Konsekvenser kan blive saa vidtrækkende som dette Lovforslag. Thi det er jo intet mindre end et alt omfattende Indførselsforbud, og Afgørelsen af, i hvilken Udstrækning det skal anvendes, er overladt til det under 15. December nedsatte Valutaraad. Der tales i § 1 om Rigsdagsudvalgets, Afviklingsudvalgets Medvirkning. Nu maa jeg herom sige, at forsaavidt dette Udvalg skulde have en real Indflydelse paa alle de foreliggende Sager, tror jeg ikke, det vil kunne magte en saadan Opgave; men det er for øvrigt heller ikke en saadan, der i Forslaget er tiltænkt dette Udvalg. Udvalgets hele Opgave bestaar i, at det kan give Handelsministeren Tilslutning til, at de her omhandlede Attester bliver forlangt af det den 15. December nedsatte Raad. Det er til syvende og sidst dette Raad, der er det afgørende, overfor de Spørgsmaal, som denne Lov i sine Konsekvenser kan komme til at omfatte. Dette Raad er meget stort, det bestaar af ca. 30 Medlemmer. Det ligger i Sagens Natur, at et saa stort Raad er upraktisk i Spørgsmaal som disse, og man gik derfor ret snart til at nedsætte et mindre Arbejdsudvalg, bestaaende af 5 Repræsentanter for Hovedbankerne og 5 Repræsentanter for Erhvervene. Dette Timandsraad har hidtil haft Eneafgørelsen, tør man vistnok sige, overfor de foreliggende Valutabegæringer. Det er med andre Ord Bankerne, der har Hovedafgørelsen i dette Raad i dens nuværende Sammensætning, og den vil de formentlig beholde ogsaa i den kommende Tid.

For saa vidt har Socialdemokratiets Hovedorgan Ret i en Udtalelse, det fremsatte med fremtrædende Typer i Spidsen af Bladet for den 3. Marts, hvor der tales om, at Storbankerne vil have Hals- og Haandsret over det økonomiske Liv, at „Det tredie Ting“ kræver Magten udleveret. Det har Ret i den Realitet, at det er disse Hovedbanker, der har Hovedindflydelsen og faar Hals- og Haandsret i disse Spørgsmaal. Men jeg tror ikke, det har Ret i, at det er disse Banker, der har ønsket Valutaraadet og det Lovforslag, som her foreligger; og hvis man har været i Tvivl herom, har man da ogsaa faaet at vide fra meget autoritativ Side indenfor Bankerne, at for deres Skyld skal man